

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Ct.

Nr 20

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL :

DE MARINE VALT AAN

door JEAN GRATON

ZIJ ZONGEN...

ZE zongen daar boven op het oksaal en ik luisterde. Ze zongen liederen van Bach, Palestrina, Mozart, Schubert, met hun fijne stemmen, op een uitzonderlijk goede manier.

Ik wist dat dit koncert van godsdienstige muziek de vrucht was van eindeloze herhalingen, van een ononderbroken werk. Dag na dag hadden deze jongens hun spel laten staan om zich naar het koor te begeven en te studeren. Ik wist dat deze jongens niet alleen zongen met hun stem, maar met hun hart. Zingen met zijn hart. Zingen uit ganser harte.

Daarin lag het geheim van de schoonheid, daarin lag het geheim van hun sukses.

Men moet zich geheel geven aan wat men doet, en de volmaaktheid te bereiken.

De volmaaktheid is niet van deze wereld, zeggen de sceptici. Misschien. Maar er zijn heel wat wegen die naar de volmaaktheid leiden voor mensen van goede wil. Ik raad je aan, steeds het benaderen van de volmaaktheid als een ideaal te bewaren!

Kuifje

GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

A. MEEVERS SCHOLTE, van Zeggelenlaan, 28, Den Haag (Holland), *zou graag willen korresponderen met een meisje van 16 à 17 jaar in het Nederlands of in het Frans. Onze lezeres verzamelt postzegels en houdt van sport en film.*

MICHEL BOLLAERT, Kerkstraat, 73, Blankenberge, *is 11 jaar oud en verzamelt postzegels, Kuifje's punten en prenten van Griekenland. Hij zou graag willen briefwisselen met een Hollandse Kuifjeslezer.*

CHRISTIANE VAN MELE, Hofstraat, 58, Sint-Niklaas-Waas, *zou graag korresponderen in het Nederlands of in het Frans met een meisje van 13 à 14 jaar, liefst uit Polen, Italië of Belgisch Congo. Christiane verzamelt Kuifje's punten en postzegels.*

WIM VAN DE BURGT, Jacob Catsstraat, 42, Den Haag (Nederland), *is 16 jaar oud, verzamelt postzegels, lucifersmerken en vliegtuigplaatjes en zou in kontakt willen komen met een jongen uit Afrika, Frankrijk of België.*

ROGER VERMEIREN, Jozef Verbovenlei, 48, Deurne-Zuid (Antwerpen), *verzamelt oude geldstukken en zou er willen ruilen.*

FRANK ROEX, Pontonstraat, 1, Oostende, *zou willen korresponderen met jongens uit alle landen in het Nederlands. Frank is 13 jaar oud en houdt van zwemmen, roeien, voetballen en sport in het algemeen. Frank verzamelt postzegels en zal alle brieven beantwoorden.*

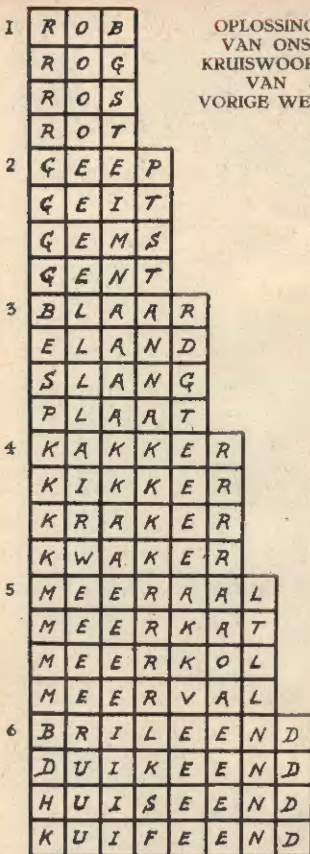
DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD VAN VORIGE WEEK

ZO ARM ALS JOB

EEN lid van de dievenbende, niet al te snugger, wordt er door zijn maten op uitgestuurd het huis te verkennen waar ze de volgende nacht zouden inbreken. Na een paar uren komt hij terug en brengt verslag uit bij het hoofd van de bende:

— Bij die lui inbreken zal niet veel opbrengen. Ze zijn zo arm als Job!

— Zo arm als Job? Heb je een blik kunnen werpen in de brandkoffer?

— O neen! Dat was ook niet nodig! Ik keek door het venster en zag dat ze met twee op één piano speelden!

★

Kellner: Wenst u water, mijnheer?

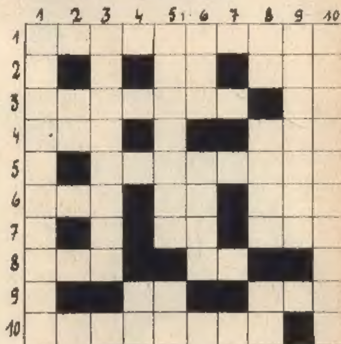
Gast die aan z'n bord soep lepelt: Neen, dank u. Ik heb al een vol bord.

KRUISWOORDRAADSEL

Horizontaal: 1. Mannen die aangeworven worden voor het lossen van schepen. — 2. Rivier in Holland - Voorwerp om te meten. — 3. Dezen niet - Op deze wijze. — 4. Verklaringen op receptbriefjes - God (Lat.). — 5. Darm waar het eten het eerst doorkomt. — 6. Onderdeel van het tennisspel - Dubbele klinker - Gemeente in de provincie. — 7. Rund (omgek.) vul in RIJC. — 8. Deel van het hoofd - Schuif. — 9. Alles - Mooiste maand van het jaar. — 10. Populier.

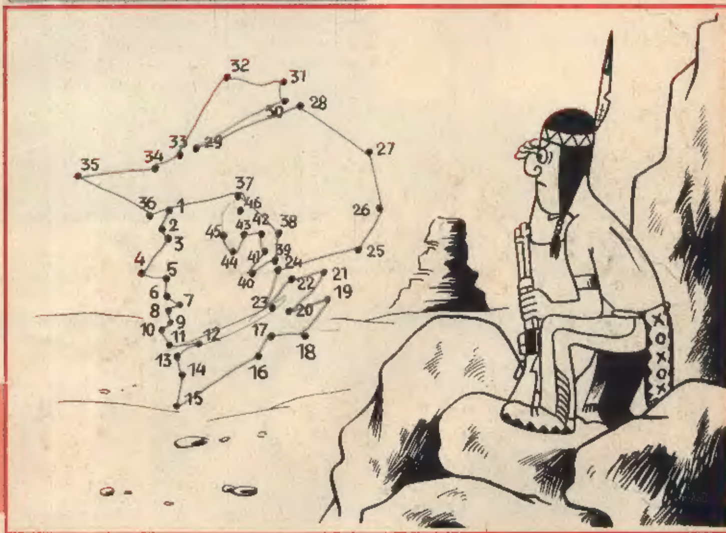
Vertikaal: 1. Stoel waar iemand in gedragen wordt. — 2. Afk. van nieuw nummer. — 3. Plaats waar de eigendommen worden ingeschreven. — 4. Klaar. — 5. Zonder eer. - Afk. van laatste berichten. — 6. Ligplaats voor schepen - Groente of brandstof. — 8. Lengtemaat - Bijw. van plaats - Millimeter. — 9. Dolheid. — 10. Zeeschip.

De juiste oplossing in ons volgend nummer.

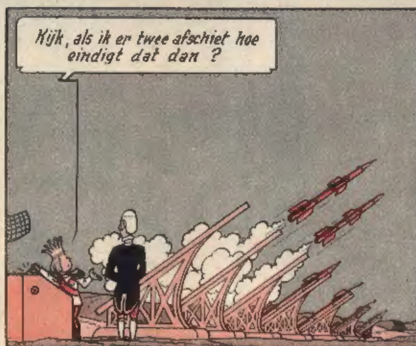

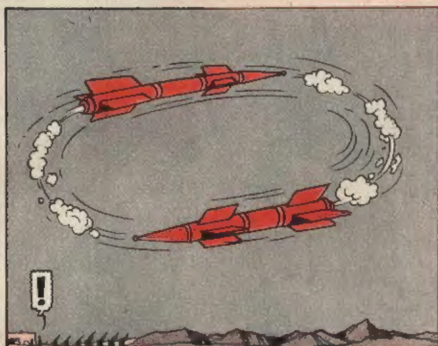
MAAK DEZE TEKENING

WAT ziet deze Indiaan? Je weet het, indien je de cijfers van 1 tot en met 46 met elkaar door een potloodlijntje verbindt.

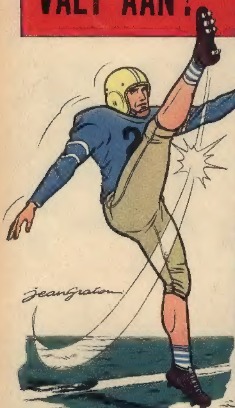

DOOR WILLY VANDERSTEEN

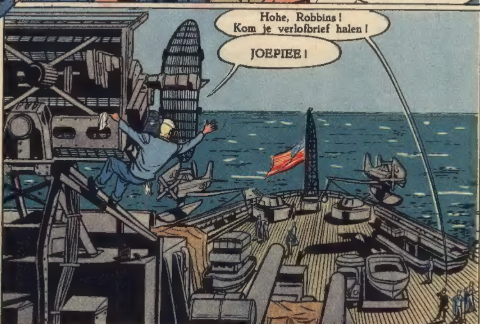

DE MARINE VALT AAN!

Robbins is slecht gehumeurd. Hij durfde de dienst niet weigeren die zijn kommandant van hem verlangde, en wanneer hij te Philadelphia aankomt, begeeft hij zich naar het marinecentrum waar de zoon van de kommandant zijn dienst vervult...

De tijd gaat voorbij...
Ik heb mijn trein gemist omwille van de kommandant, die zijn zoon hier in een van deze kantoren heeft gestopt !

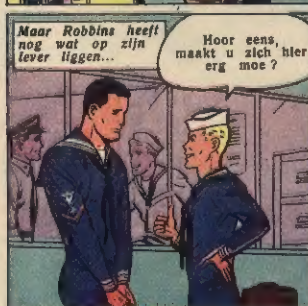

Die « fils à papa » mag zich natuurlijk niet moe maken ! Het moet een delikaat jongetje zijn dat schrik heeft van de zeeziekte !

Ha, wat een miserie ! En al die luierikken liggen hier in zetels... Het is een bende parasieten ! Nietdeugen ! Ha, de marine, ik heb er mijn buik van vol !

Vijf minuten later...
Die kerel heeft er ook genoeg van ! Wat richt die hier uit ? Zijn plaats is toch wel op een schip. Hij weegt beslist tachtig kilo !

Kom jij van de « New Jersey's » ? Ik ben William Robertson, de zoon van de kommandant !
Ach zo !

Uw vader heeft me verzocht u deze zak te overhandigen !
Dat is heel vriendelijk ! Dank je wel !

Maar Robbins heeft nog wat op zijn lever liggen...
Hoor eens, maakt u zich hier erg moe ?

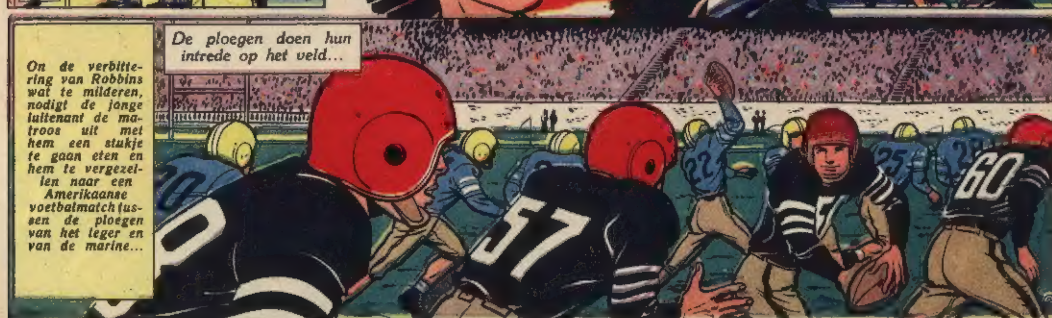

William heeft de ironie gesnapt.
Neen, het gaat... Men kan er zich aan wennen ! Nogmaals dank en tot weerziens !

Het is vreselijk ! Zo'n planTrekkers ! Een echte schande voor de marine ! Trouwens, ik heb er mijn buik van vol, van de marine !
Wat zei je, jongeman !

Niets, sir...
Waarom durf je voor je opinies niet uitkomen ?

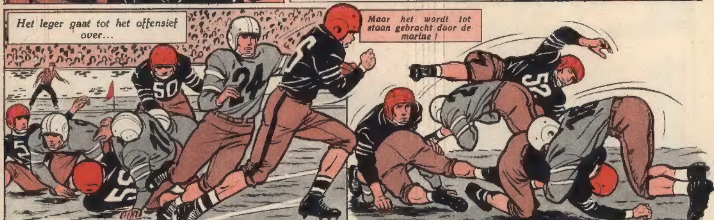

Wel, luister... Ik vind het erg, dat de meeste van de kerels die hier zitten hun tijd verliezen ! En wij zwoegen van 's morgens tot s'avonds op de schepen !
Ik kan je best begrijpen, maar je hebt ongelijk ! Over het algemeen zijn onze mannen wél goed geplaatst !

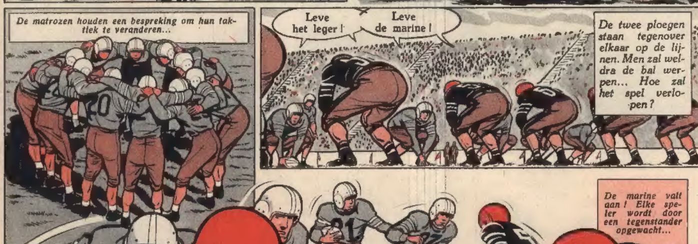

Meent u dat ? En Robertson, de zoon van mijn kommandant ? Zou hij niet beter zijn dienst vervullen aan boord van een schip ?
Dat is niet mijn mening ! Wat ga je nu doen, jongeman ?

On de verbittering van Robbins wat te milderen, nodigt de jonge luitenant de matroos uit met hem een stukje te gaan eten en hem te vergezellen naar een Amerikaanse voetbalmatch tussen de ploegen van het leger en van de marine...
De ploegen doen hun intrede op het veld...
57
60

Robbins en de luitenant hebben een goede plaats gevonden op de tribunes te midden infanteriesoldaten...
Wel, matroosje, vandaag zullen jullie eens flink afgeranseld worden !
?
Des te beter ! De marine verdient het !

Het spel is begonnen. De spelers moeten het veld lijn na lijn zien te veroveren. Deze lijnen geven aan het plein het voorkomen van een rooster ! Net zoals bij de Engelse rugby moet men de bal op de doellijn kunnen plaatsen. De verandering gebeurt tussen de twee palen. De bal is overal, en er wordt zowel met de handen als met de voeten gespeeld.

Het leger gaat tot het offensief over...
Maar het wordt tot staan gebracht door de marine !

De matrozen houden een bespreking om hun taktiek te veranderen...
Leve het leger !
Leve de marine !
De twee ploegen staan tegenover elkaar op de lijnen. Men zal weldra de bal werpen... Hoe zal het spel verlopen ?

De marine valt aan ! Elke speler wordt door een tegenstander opgewacht...
...en de aanval wordt gebroken !

Het spel loopt naar zijn einde. De marine leidt met 32 tegen 26, maar er wordt hard gespeeld. Aangemoedigd door hun supporters, leveren de beide ploegen een strijd zonder genade. Op de tribunes heeft Robbins al zijn bezwaren tegen de marine vergeten en moedigt luidruchtig speler nummer 21 aan. Dat is waarlijk de beste speler van het veld en hij maakt het de ploeg van het leger heel moeilijk.

Einde

Volgende week : BRANLY

HOEMPA PA

Indien Hoempa Pa zegevierend uit de strijd te voorschijn

de Roodhuid

TEKST Goscinny
TEKENINGEN Uderzo

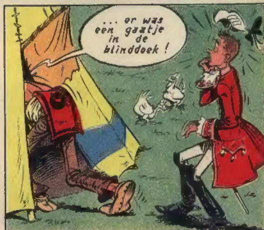
komt, zal hij de vriend worden van Dubbele Scalp...

DE DUURSTE FRANSE FILM VAN

HEET... « DE ELLEND

VAN april tot juni van het jaar 1862 publiceerde de beroemde Franse schrijver Victor Hugo de tien delen van zijn roman « *Les Misérables* ». Deze roman werd voor de tiende keer verfilmd en kreeg in het Nederlands de titel « *De Ellendigen* ». De tiende film van het werk van Victor Hugo werd verwezenlijkt door Jean-Paul Le Chanois en heeft zo maar eventjes een slordig miljard Franse francs gekost. Daarmee is het een van de duurste films die ooit in Frankrijk werden gedraaid ! De prent is zo lang dat ze in twee delen werd gescheiden. Ze is opgenomen in technicolor en in technirama. Het is de eerste keer dat men deze recente filmtechniek gebruikt. Ze zou beter zijn dan cinemascoop. Om de verschillende figuren van « *Les Misérables* » te vertolken, deed Le Chanois beroep op grote vedetten : Jean Gabin, Bernard Blier, Bourvil, Danielle Delorme. De rol van de oude bisschop wordt vertolkt door Fernand Ledoux, die een Belg is en in Tienen geboren werd.

Er kwamen bij deze film heel wat figuranten te pas. Inderdaad, Le Chanois reconstitueerde o.m. de slag van Waterloo en de opstand van 1830 en 1832. Al de figuranten zijn verzelfsprekend gekleed in de kostumes van de tijd. In deze film herleeft het Parijs van Karel X en van Louis-Philippe.

Jean Valjean, gespeeld door Jean Gabin, is een eenvoudig man met een ijzersterk gestel ! Hij werd tot dwangarbeider veroordeeld, omdat hij in zijn jeugd een brood stal. Hij stal het omdat hij zo'n grote honger had. Na 19 jaar komt hij eindelijk vrij.

De honger maakte van Valjean een dief, de gevangenis van Toulon maakte van hem een vrijbuiter. Hij zoekt werk of ten minste een onderdak. Een oude bisschop, rol vertolkt door Fernand Ledoux, geeft hem eten en slapen. Valjean ontvlucht en neemt het zilverwerk mee. Hij wordt aangehouden door de gendarmen, maar gered door de bisschop, die zegt dat hij het zilverwerk aan Valjean schonk.

In sombere stemming heeft Jean Valjean zich neergezet op een boomstam en tracht de houding van de bisschop te begrijpen. Een kleine schouwvager gaat voorbij en speelt met een zilverstuk, dat hij zo juist met zijn werk verdiend heeft. Het zilverstukje valt, komt terecht bij Valjean die er zijn voet opzet. Hij begrijpt dat hij verkeerd handelde.

Valjean weet dat de gendarmen hem zullen opsporen, omdat hij het zilverstukje stal. Hij vlucht, hij vlucht zeer ver. Jaren verlopen. Te Montreuil-sur-Mer heeft een zekere Madeleine een fabriek opgericht, en wordt in de streek als een weldoener beschouwd. De chef van de lokale politie, Javert (Bernard Blier), meent dat Madeleine gelijkt op een dwangarbeider die hij eens zag in de gevangenis van Toulon, waar zijn vader bewaker was.

Op zekere dag kantelt een zware kar en verplettert de koetsier. Met een haast bovenmenselijke inspanning slaagt Madeleine er in de kar op te tillen en de gewonde te bevrijden. Javert is er thans van overtuigd dat Madeleine niemand anders is dan Jean Valjean. Deze laatste was immers als dwangarbeider gekend om zijn geweldige spierkracht. Javert verklikt Jean Valjean te Parijs, maar krijgt als antwoord dat Jean Valjean werd aangehouden.

Op het ogenblik dat de vermeende Jean Valjean zal veroordeeld worden, staat een man in de zaal op en roept : « Laat die onschuldige los, ik ben Jean Valjean ! ». Hij geeft daar ook de bewijzen van. Er ontstaat een vreselijk tumult in de zaal en hij maakt daar van gebruik om te ontvluchten. Hij heeft inderdaad nog een opdracht : te Montreuil ligt er een arme vrouw op sterven. Madeleine slaagt er in haar dochtertje Cosette uit de klauwen van Thenardier te halen.

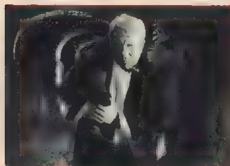
Jean Valjean wordt nu door Javert achtervolgd. Met Cosette vindt hij te Parijs onderdak in een klooster. Valjean heeft weer een andere naam aangenomen : Fauchelevent. In 1832 geeft de begrafenis van een generaal aanleiding tot een opstand. Javert schaart zich aan de kant van de opstandelingen.

Een jonge Parijzenaar wordt zwaar gewond en alvorens de geest te geven, herkent hij Javert, de chef van de politie. Javert wordt aangehouden door de opstandelingen en Valjean vraagt of hij deze verklikker mag neerschieten. Alleen met Javert, laat hij hem vrij.

HET JAAR

GEN »

Nog steeds woedt er een heftige strijd in de straten van de stad. Jean Valjean komt net op tijd om Marius, de verloofde van Cosette, die zwaar gewond werd te redden. Hij hijst de gewonde op de schouders en vlucht er mee langs de riolen. Hij wordt echter herkend door Thenardier, die reeds vroeger trachtte Jean Valjean in een hinderlaag te lokken. Valjean valt opnieuw in handen van Javert. Deze laatste helpt hem echter.

Thenardier (Bourvil) was sergeant in het leger van Napoleon. Na de slag van Waterloo beroofde hij de lijken. Hij is nog steeds hetzelfde loense personage en hij besluit Marius, die met Cosette huwde, geld af te persen. Jean Valjean vertelt aan Marius dat hij vroeger dwangarbeider is geweest. Marius meent dat Valjean de chef van de politie Javert doodde en breekt alle betrekkingen met hem af. In werkelijkheid betaalde Javert zijn schuld tegenover Valjean en pleegde zelfmoord. Eindelijk wordt het Marius duidelijk dat het Jean Valjean is die hem eens redde. Hij heeft spijt van zijn houding en loopt met zijn vrouw Cosette naar Valjean toe. Deze laatste ligt op zijn sterfbed. De komst van de twee jongelui, die hij als zijn kinderen aanziet, schenkt hem eindelijk het lang verhoopte geluk.

HALLO, HIER LUC VARENNE

GROTE AKTIVITEIT OP ALLE FRONTEN : EERSTE MATCH VAN ONZE TENNISMEN VOOR DE DAVISBEKER, DE RONDE VAN BELGIE VOOR BEROEPRENNERS EN DE SLUITING VAN HET VOETBALSEIZOEN

HET is dus te Keulen dat onze kampioenen de eerste match voor de Davisbeker zullen spelen. We wensen hen veel geluk en veel sukses. Enkele lezers hebben me gevraagd hoe men een tennismatch voor de micro verslaat. Dat is eigenlijk heel eenvoudig. Men hoeft slechts deze woorden te onthouden : service, rechtse slag, revers en lob. Natuurlijk moet men dan ook nog weten op welke slagen of posities deze benamingen toepasselijk zijn. De match tussen onze grote kampioen Philip Washer en de Italiaan Pietrangeli duurde vijf uren. Onnodig te vertellen dat ik een droge keel had nadien... Een kleine pronostiek ? De Belgen winnen het met 3 tegen 2.

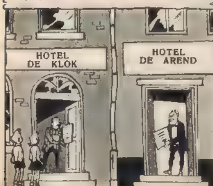
★

DE Ronde van België voor beroepsrenners telt slechts vier ritten. Wat zouden de renners een pret beleven moest de Ronde van Frankrijk even kort zijn ! Wie in de Ronde van België een mooie plaats behaalt, heeft een kans verkozen te worden voor de grote Ronde. Herinner je je nog het jaar dat Stan Ockers, onze betreurde kampioen, door zijn overwinning in de Ronde van België het selektiekomitee dwong hem aan te nemen voor de Ronde van Frankrijk ? De heren van het komitee was dit absoluut niet naar de zin... Stan Ockers bewees echter wat hij waard was door op de tweede plaats, na Fausto Coppi, te eindigen !

★

ZONDAG, 18 mei, kennen we dan de voetbalploeg die het kampioenschap van België wint. In de winnende ploeg zal er vanzelfsprekend blijdschap heersen, de ploeg die de nederlaag lijdt, zal met lange schreden naar huis gaan. De spelers van de ploegen die een klas lager verhuizen zullen die zondag niet aan te spreken zijn, geloof me vrij ! Juist op dat ogenblik zullen de spelers behoefte hebben aan hun echte supporters, d.w.z. aan diegenen die niet te hard roepen wanneer het goed gaat en die de spelers aanmoedigen wanneer ze pech hebben. Ik maak ook mijn kleine ronde van België : ik ga iedere zondag in een andere stad naar een voetbalmatch kijken. Een ding heb ik intussen al geleerd : het is makkelijk leider te zijn van een voetbalploeg die overwint, maar... wee de leider als het slecht gaat !

VICTORIA VERTELT...

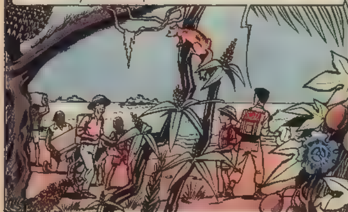

VERBODE

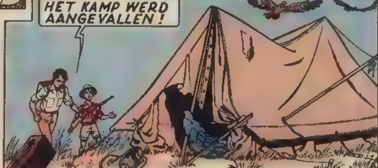
De expeditie Ribiero komt toe te Basimga-Ipek

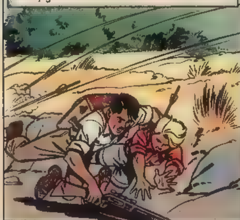

N ZONE

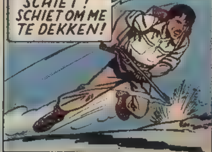
Tekst en tekeningen door Frans Craenhals

waar Labar Ribiero en Teddy zou opwachten...

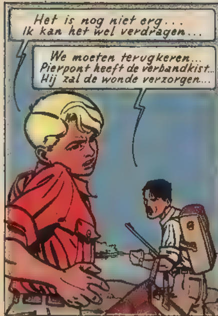

Voor het leve

DE zon daalde neer op de Drie Kronenberg en Sortija, het eerste dorpje op de zuidelijke flank van de Spaanse Pyreneeën, begon opnieuw te leven in de koelte van de avond. Voor een kleine, witte herberg met een rood dak had Manuel, de dikke herbergier, een paar tafels en bankjes neergezet.

De mensen van het dorp kwamen er samen om wat te praten en een glas koele wijn te drinken.

LUIS, zei de meubelmaker zich tot Barco wendend, ik heb gehoord dat jij veel werk zult krijgen. Men vertelde me dat de beruchte Conejo (het konijn) in deze sektor werkt. Hij is een man die voor niets uit de weg gaat en bekwaam is iedere douanier die hem de weg verspert neer te knallen.

— Conejo ? Is dat niet die beruchte smokkelaar die geholpen wordt door gevaarlijke honden ?

— Ja, precies. Hij jaagt zijn afgerichte honden door de kleine geitenpaadjes die onbegaanbaar zijn voor ieder mens.

Langzaam en rustig vulde brigadier Luis Barco zijn glas en antwoordde glimlachend :

— Beste vrienden, jullie zijn beter op de hoogte dan de douaniers zelf. Ik weet wel dat de Basken het smokkelen beoefenen als een nationale sport, zo iets als hun balspel. Het is me eveneens bekend dat een suksesvol smokkelaar wordt opgehemeld als een ware held, terwijl men spotlacht met de arme douanier. Ik geloof niet aan dat verhaaltje van de afgerichte, gevaarlijke honden, die pijlsnel met de smokkelwaar door de nacht hollen. Ik, chef van de post van Sortija, zou ze toch reeds gezien hebben ! Indien jullie met elkaar afgesproken hebben om me een nachtmerrie te bezorgen, dan was het vergeefse moeite, hoor ! Ik ben op mijn hoede en wanneer ik mijn ronde maak, ben ik steeds vergezeld van mijn trouwe hond Hermosa.

Toen het dier, dat rustig onder de tafel lag zijn naam hoorde, sprong het overeind en bekeek zijn meester oplettend en dof grommend.

— Zie je wel, zei Luis, die hond gehoorzaamt op een wenk. Hij is sterk en moedig en vreest geen enkele rivaal.

Hij streelde de hond over de kop en zei met zachte stem :

— Ga weer liggen, Hermosa, ga weer liggen...

Hermosa betekent in het Spaans schone en deze naam was goed gekozen voor die grote, mooie herdershond van de Pyreneeën met stevige poten, een krachtige nek, een scherp en intelligent oog, zacht en dik haar.

...n van Hermosa!

— Je denkt dat wij je voor de gek houden? riep Manuel lachend. Nu, goed hoor! Ik wou je alleen een vriendendienst bewijzen. Je weet toch dat we je graag mogen, chef. In mijn herberg komt heel wat volk en als de mensen een glaasje uit hebben lossen hun tongen en zo heb ik een en ander vernomen over die beruchte smokkelaar Conejo. Des te beter als het slechts praatjes zijn!

— Wel bedankt, hoor, spotters!

Brigadier Luis Barco ledigde zijn glas tot op de bodem, groette iedereen, floot zijn hond en wandelde in de richting van de woeste bergen.

Verhaal van YVES DUVAL
Geïllustreerd door F. FUNCKEN

... ...

De herbergier en zijn vrienden maakten echter geen grapjes toen zij de brigadier waarschuwden voor Conejo. Hij had eerst in de streek van Harremez gewerkt, maar daar brandde de grond hem onder de voeten en hij had het centrum van zijn aktiviteit daarom naar de rustige sektor van Sortija verlegd.

Die nacht stond Luis Barco op een klein platform dat een diepe ravijn domineerde. Hij keek naar de vallei tegen de flank van de berg, die in het bleke maanlicht zacht glansde. Hij stond daar reeds sedert enkele uren op wacht, toen Hermosa overeind sprong en als een pijl uit een boog wegschoot. Een grijze massa rolde van de hoogte en botste hevig tegen Hermosa aan. Huilend van pijn beet de hond in de poot van zijn tegenstander en loste niet meer. Luis zag het, maar durfde niet schieten uit vrees zijn hond te kwetsen. De twee dieren rolden samen naast de berghelling en verdwenen in de ravijn. Het ging alles zo bliksemsnel dat Luis geen enkel gebaar kon maken om zijn trouwe hond te redden. Een tweede hond kwam op zijn beurt de hoogte afgestormd, de brigadier wierp zich tegen de flank van de berg en aldus beschut, vuurde hij zes keren in de richting van het dier. Het stortte dood neer. De brigadier naderde en begreep waarom Hermosa zo vreselijk gehuild had op het ogenblik dat de hond tegen hem aanbotste. De dieren van Conejo, want zij waren het zonder twijfel, droegen halsbanden en keurslijven voorzien van vlijmscherpe ijzeren punten.

... ...

Brigadier Barco was ontroostbaar over het verlies van zijn hond. Sedert drie jaar immers vergezelde Hermosa hem op al zijn tochten.

Na die bewogen nacht werd het weer kalm in de sektor van Sortija. Het was meer dan waarschijnlijk dat de beruchte Conejo zonder zijn twee afgerichte honden niet kon werken en net als voorheen stond brigadier Luis, een nacht op twee, op wacht in het woeste gebergte. Tijdens deze lange uren dacht hij steeds opnieuw aan zijn trouwe en verstandige gezel.

En op een nacht hoorde de douanier een steen langs de bergflank rollen. Hij haalde zijn revolver uit en verborg zich achter een vooruitstekende rotspunt. Weldra ontwaarde hij de gebogen gestalte van een smokkelaar, de klassieke baal op de rug.

— Halt! beval de douanier. Halt of ik schiet!

Maar de andere had zich blijkbaar aan een onaangename ontmoeting verwacht, want hij schoot eerst. De brigadier beantwoordde het vuur onmiddellijk en trof de smokkelaar. Deze zakte op de knieën en bracht de hand aan de schouder. Barco snelde in de richting van de smokkelaar, maar struikelde en viel languit neer. Zijn revolver glipte uit zijn hand.

— Val aan! Val aan! huilde Conejo, want hij was het. Val aan, Batalla!

Een grote, sterke hond sprong woedend op de douanier toe. Luis voelde dat hij verloren was, maar toen gebeurde er iets onverwachts. Het grote dier stopte eensklaps, snoof, begon dan te kwispelstaarten en het gelaat van de douanier te likken.

— Hermosa! riep de douanier terwijl hij overeind kroop. Hermosa! Mijn beste, goede hond! Je leeft dus nog!...

Conejo, met de hand nog steeds op de wonde gedrukt, bekeek dat schouwspel verwonderd.

— Waar komt die hond vandaan? vroeg de douanier. Het is mijn hond. Hij is maanden geleden in de ravijn gestort en ik was er van overtuigd dat hij dood was.

— Neen, hij was slechts gewond. Zijn val werd gebroken door een bed van takken en bladeren. Wekenlang heb ik de hond verzorgd, thans is hij helemaal genezen zoals je trouwens kan merken.

— Dank je, Conejo! Je liefde voor de dieren bewijst dat je niet zo slecht bent als men in de streek wel vertelt. Ik heb je deze nacht niet gezien, versta je me? Vlucht en laat spoedig je wonde verbinden. Zorg er voor dat ik je niet meer op mijn weg ontmoet. Jij hebt Hermosa gered en daarom verdien je dat ik je de vrijheid schenk.

En het is sedert die nacht dat de beruchte Conejo geen smokkelwaar meer over de woeste Pyreneeën bracht.

ZIZANION DE

De geheimzinnige Zizanion deed kasteel

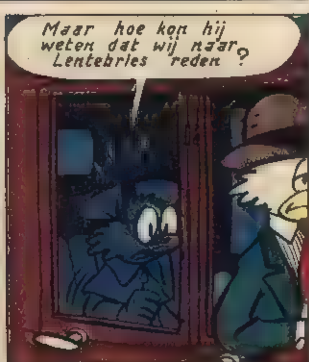

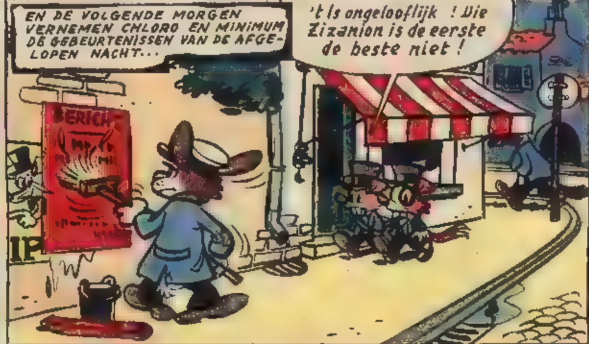

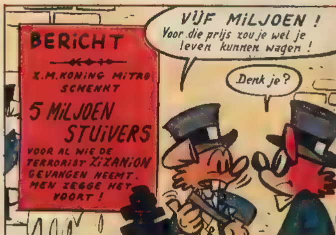

VERSCHRIKKELIJKE!

entebries ontploffen. Mitro ontsnapte aan de dood dank zij een lekke band...

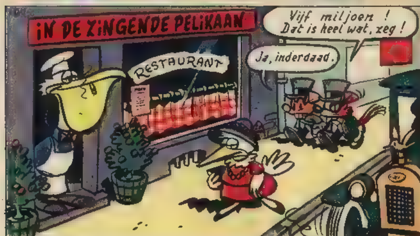

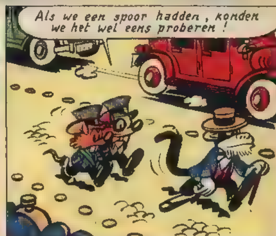

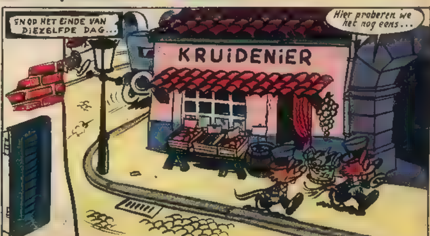

(Wordt voortgezet.)

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

DE EENZAAT VAN TUAMOTOU

De cargo van de Samoeraï van de Zwarte Zon zonk tengevolge van een geweldige ontploffing. Marc geraakte als bij mirakel heelhuids aan de oever...

UITEENGERETEN door de ontploffing en verpletterd onder de rotsmassa die naar beneden was gestort, zonk de cargo met man en muis. Het wrak van de Japanse boot lag thans onder een reusachtige opeenhoping van miljoenen ton steen. De helse cyclus was daarmee gesloten.

AL diegenen die de buit van de dode wateren van Atoera in hun bezit hadden willen krijgen, waren dood. Alleen Marc leefde nog en hij bad God en dankte voor zijn redding. Hij zat nog steeds tot aan de hals in het water en dacht aan de onmetelijke rijkdom die onder het slijk verborgen was.

Slechts één mens kende nog het bestaan van de schat: hij, Marc Larcher. Hij zou echter nooit meer trachten in bezit te komen van het goud.

Met veel moeite hees hij zich uit het water en liep wankelend tot bij de eerste bomen, waar hij zich op de grond liet vallen. Met een liaan bond hij zijn been af om te voorkomen dat hij zou doodbloeden. Niet alleen de wonde was ernstig, maar ook het feit dat hij ze niet verzorgen kon. Hij kreunde en liet zich zwaar terug op de grond vallen. Waarom zou hij trachten verder te gaan? De reusachtige wouden rond de baai waren ondoordringbaar. Hijito had daarvoor reeds gewaarschuwd en Miura zelf had hem verteld dat hij slechts ten koste van een haast bovenmenselijke inspanning dwars door de jungle tot bij de oever was geraakt. Marc was wanhopig. Was hij dan aan de haaien ontsnapt om hier onder het dichte groene bladergewelf van de jungle langzaam te sterven? De uren leken oneindig lang, zijn gewonde been was vreselijk opgezwollen en kreeg een onheilspellend bleke kleur. Tegen de avond begon hij te ijlen. Nu eens huilde hij, dan lachte hij weer. Soms viel hij half bewusteloos.

★

WAS het zijn moeder die hem wiegde? Hij herinnerde zich dat hij in een wieg lag toen hij nog klein was. Misschien had hij slechts gedroomd... Misschien zou hij zo dadelijk de stem van zijn moeder horen? Het leven dat hij meende geleefd te hebben was misschien niets anders dan een nachtmerrie... Hij aarzelde nog even om de ogen te openen. Het was net alsof hij van een onmetelijke diepte weer opsteeg. Hij voelde zich zo zwak en week, totaal leeg. Eindelijk besloot hij de ogen te openen.

Waar was hij? Een witte zoldering draaide boven zijn hoofd en een zonnestraal zweefde door de enge kajuit en viel op het bed waarop hij lag.

De karakteristieke geur van medicijnen drong hem in de neus en op hetzelfde ogenblik zag hij een witte gestalte die op hem toekwam. Een geneesheer van de U.S. Navy boog zich over hem.

— Wel, jongen, jij komt van ver terug, hoor! Wat een idee ook zo'n wildernis uit te kiezen om grappen uit te halen!

Marc glimlachte zwak.

— Waar ben ik? vroeg hij.

— Aan boord van de « Lincoln », een cartografisch schip van de U.S. Navy. Je mag zeggen dat je geluk hebt gehad, kerel! We voeren langs de oostkust van Malaita om topografische opzoekingen te doen, toen onze seismograaf een vreselijke ontploffing in de nabijheid van de baai van Atoera registreerde. Onze kommandant stuurde patrouilles uit om de zaak van nabij te onderzoeken en men vond je meer dood dan levend. Een echt mirakel!

— En mijn been?

De geneesheer glimlachte niet meer.

— Luister, beste kerel, je bent een man, een zeekapitein en je hebt in je leven beslist al voor hete vuren gestaan. Het is daarom dat ik niet wil liegen. Ten slotte helpt het je toch ook niet vooruit, je zou de waarheid heel spoedig ontdekken... Ik heb je been moeten afzetten. De ontsteking was reeds te ver.

Marc sloot de ogen. Hij antwoordde niet... Van onder zijn brandende oogleden drupten dikke, lauwe tranen op zijn baardige wangen.

★

EEN maand later kwam er een zorgvuldig verzegelde brief aan het adres van de regering van Tokio toe. Een ambtenaar opende de omslag en haalde er een brief en een kaart uit. Op de kaart het gedetailleerd plan van het eiland Malaita. De ambtenaar las de brief en was doodverbaasd. De schrijver, die verklaarde dat hij anoniem wenste te blijven, vertelde dat hij een fabelachtige schat, waarop hij geen enkel recht had, aan Japan wou teruggeven. Hij was toevallig op de hoogte gekomen van het bestaan van deze schat. Hij wenste dat het geld zou besteed worden om de gewonden van het atoombombardement van Hiroshima en Nagasaki te helpen. De geheimzinnige korrespondent wist verder te vertellen dat de schat een waarde had van 250 miljoen dollars in goud, zilver en platina.

Het leek zo onwaarschijnlijk dat de ambtenaar, van zijn eerste verbazing bekomen, de schouders ophaalde. Hij toonde de brief echter aan zijn chef en deze moest er hartelijk om lachen. Was het mogelijk dat een man die fantastische schat uit zijn handen gaf zonder er zelf een centiem van op te eisen? Neen, dat was beslist een grap! De brief werd met het plan in een dossier gelegd, bij andere brieven van gekken of grappenmakers.

OP hetzelfde ogenblik, op een eilandje van de Tuamotoe-archipel, trachtte een man, vergrijsd voor zijn tijd, de vreselijke nachtmerrie te vergeten. Nauwelijks hersteld hadden de redders van Marc natuurlijk uitleg gevraagd over de geheimzinnige ontploffing. Hij weigerde te antwoorden.

Toen de boot voor het eerst aanlei, kon hij ontsnappen. Zijn vrienden van Papeete hielpen hem om het eilandje te bereiken en daar stil en teruggetrokken te leven. Op honderd mijlen in de ronde woonde er geen enkele andere Blanke.

De man die hier leefde en woonde wist niet welk lot men zijn brief beschoren had. Hij interesseerde er zich trouwens niet meer voor.

En onder de dode wateren van de baai van Atoera slaapt nog steeds de fantastische schat van de Samoeraï van de Zwarte Zon.

EINDE

VOLGENDE WEEK
EEN NIEUWE ROMAN:
STORM OVER HET WESTEN

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY door TIBET*

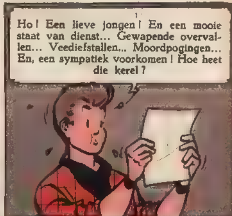
TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

Black Skelett, een gevaarlijke bandiet, ontsnapte uit de gevangenis van Stickup City. Intussen te Wood City...

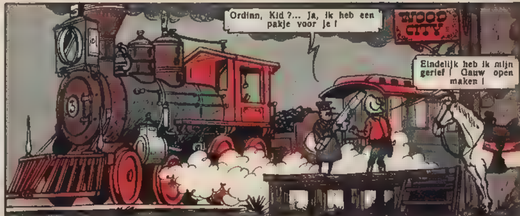

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

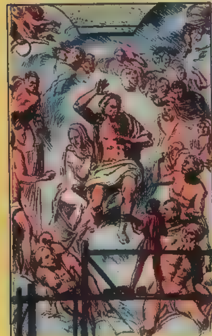
MICHELANGELO EN ZIJN TIJD

ER zijn mensen die hun tijd domineren omdat zij met kop en nek uitsteken boven de kleinzieligheid en de domheid van de anderen. Ze zijn altijd stil en eenzaam zoals de besneeuwde kruinen die de vlakte beheersen en vruchtbaar maken door het water dat langs hun flanken stroomt. Michelangelo werd geboren te Caprosa in 1475. Hij stierf in de leeftijd van 89 jaar. Men zegt dat hij nooit lachte. Hij had een groot talent, hij was subliem, geniaal en eenzaam.

1. - BEELDHOUWER

MICHELANGELO BUANARROTI was een geniaal beeldhouwer en de trots van Florence. Hij beeldhouwde hier zijn David en de beelden Dag, Nacht, Morgen en Avond van de grafkapel van de Medici. In Rome werkte hij aan het grafmonument van paus Julius II, hij beeldhouwde daarvoor o.m. z'n geweldige Mozes. Dit beeld was zo realistisch dat Michelangelo met zijn hamer tegen de knie van het beeld sloeg en zei : « Spreek ! ».

2. - ARCHITEKT EN SCHILDER

TE Rome werkte Michelangelo voor de pausen, vooral voor Julius II en diens opvolger Leo X, zoon van Lorenzo de Medici. De architekt Bramante had de plannen getekend voor de nieuwe Sint-Pieters basiliek. Michelangelo wijzigde ze en zette op de kerk een reusachtige koepel met een breedte van 43 m en een hoogte van 123 m. Hij schilderde het gewelf van de Sixtijnse kapel met wondermooie fresco's. Plat op de rug werkte hij er gedurende acht jaar aan. Nadien borstelde hij op de altaarwand een hallucinerend « Laatste Oordeel ».

3. - RAFAEL

MICHELANGELO was reeds een oud man toen hij zijn « Laatste Oordeel » toonde en de bijnaam « il terribile » kreeg. Voordien had men een andere schilder, nl. Rafaël, die stierf in 1520, de naam gegeven « il divino ». Hij had veel zalen van het Vaticaan met wondermooie fresco's versierd. Tot zijn bijzonderste werken horen « De Drie Gratiën » en « Madonna Connestabile ».

4. - EEN GROTE TIJD

DE grootmeester van de Venetiaanse schilderschool was Titiaan. Keizer Karel raapte vol eerbied het penseel van Titiaan op. Paul Veronese schilderde « De bruiloft van Kana »; Tintorello, « Het mirakel van sint Marcus ». Het was ook de tijd dat de geniale goudsmid Benvenuto Cellini, voor moord opgesloten, door de paus zelf werd bevrijd omdat hij « énig was in zijn kunst ».

5. - DICHTER

MICHELANGELO ontleedde lijken om anatomie te bestuderen en zijn figuren levensechter te schilderen en te beeldhouwen. Hij had een sterke wil, hij was een geweldige en tragische natuur en nochtans schreef hij fijne en mooie gedichten. Overstelpt met eerbewijzen en rijkdommen stierf hij te Rome in 1564. De paus wou hem in de St-Pieters begraven, maar de Florentijnen stalen zijn lijk en brachten Michelangelo naar zijn vaderstad terug. Op de graftombe van de Medici graveerde hij deze woorden die zijn eigen grafschrift zijn : « Het is me zoet te slapen, zoeter nog van marmer te zijn... Wek me dus niet. Ik smeek u, spreek stil ».

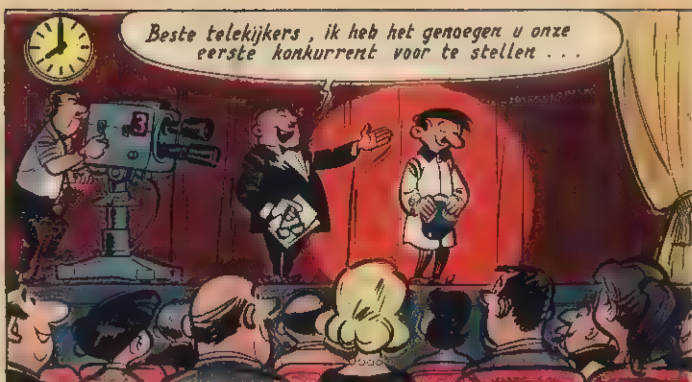

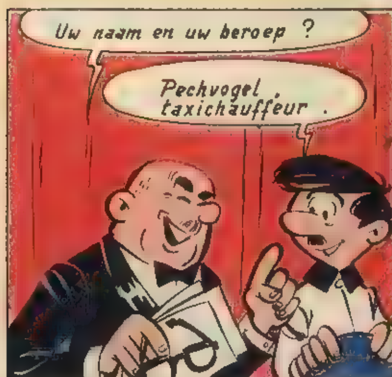
(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL WAAGT en WINT

door BERCK

Scenario GOSCINNY

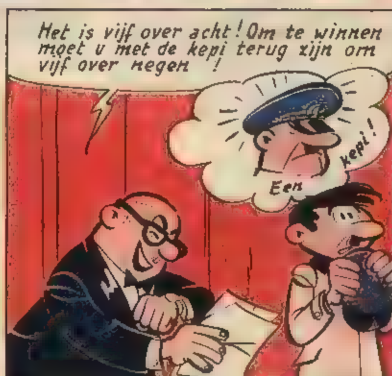

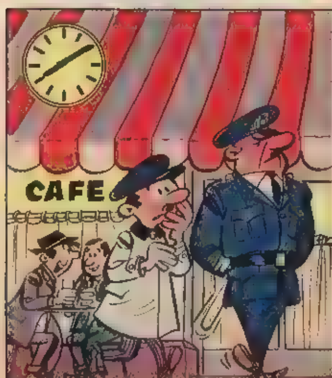

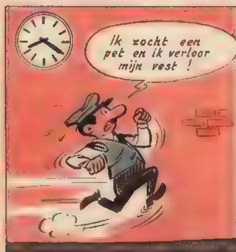

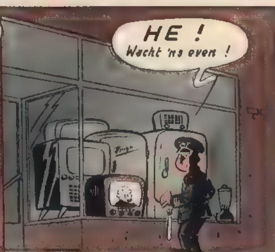

Maar ja, vriend, ja! Kom mee!
U bent wel vriendelijk!

Hallo? Stuur onmiddellijk een ambulance, twee ziekenverplegers en een dwangbuis . . .
WAT?

HOOO!

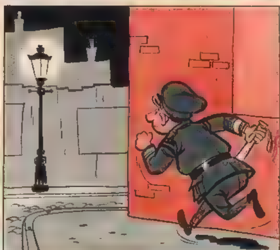

Ik zocht een pet en ik verloor mijn vest!

Oef! Ik heb hem op een dwaalspoor gebracht!

HE!
Wacht 'ns even!

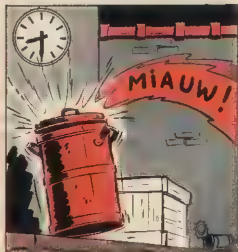

Alle duivels!... De politie werd reeds gewaarschuwd!

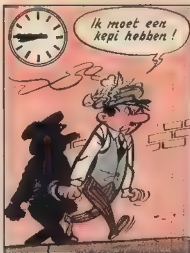

?

Toch jammer! Ik wou hem zo graag mijn pet lenen. Ik zag hem op het televisiescherm.

MIAUW!

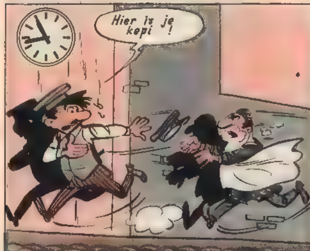

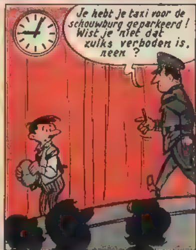

Volgende week : TANTE ZENOBIE

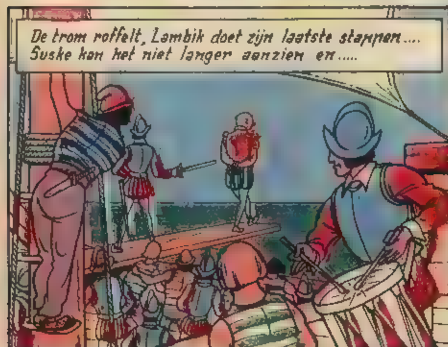
Einde

HET GOUDEN PAARD

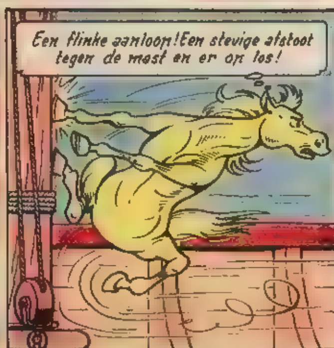
De vijanden van Cortez hebben besloten Lambik uit de weg te ruimen. Zal onze vriend weldra de laatste adem uitblazen?

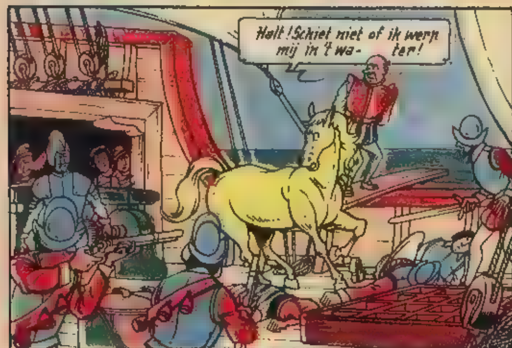

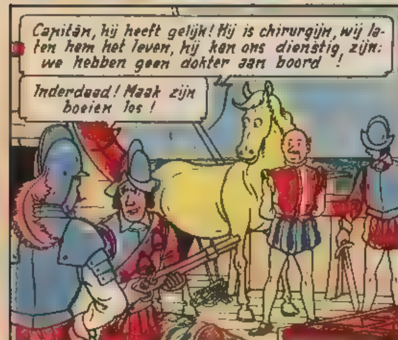

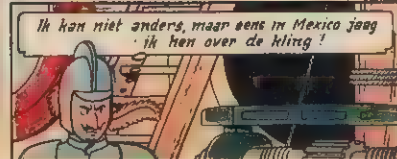

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

DOOR

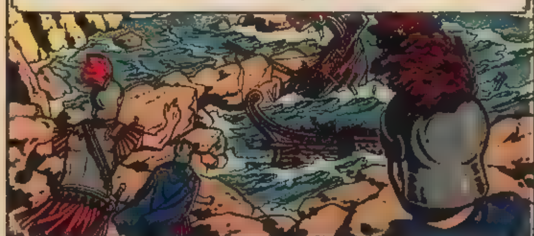

De oude Gallas vertelt wat er te Icara gebeurd is...

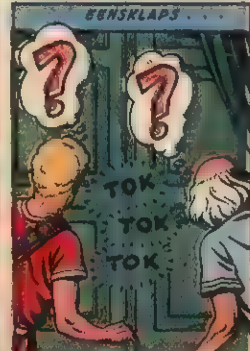

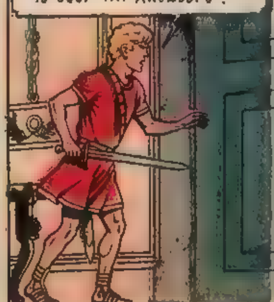

(1) Godsdienstig en militair leider.

(Wordt voortgezet.)

RIJEN, RIJEN MET EEN WAGENTJE...

KUIFJESLEZERS die de Wereldtentoonstelling bezoeken willen natuurlijk weten waar ze de stand van hun weekblad kunnen aantreffen. Die is niet moeilijk om vinden : wanneer men de Wereldtentoonstelling binnenkomt langs de Atomiumpoort (steenweg naar Antwerpen) bemerkt men dadelijk links een grote spandoek met het hoofd van Kuifje : « Het Rijk der Kinderen ». In het centrum van het aan de jeugd toegewezen terrein bevindt zich de Autorenbaan van Kuifje waarover we reeds hebben geschreven.

Je neemt in het Kuifje's winkeltje een ticket (dat maar 5 F. kost) en daarmee mag je enkele ritten maken met een van de talrijke miniatuur-Mercedes sportwagens!

Iedereen vraagt zich natuurlijk af, met welke motor deze wagens aangedreven worden. Het is een gewone elektrische motor, die gevoed wordt door enkele batterijen die zich onder de motorkap bevinden. Naast het stuur zit er een hefboom die de versnellingen regelt. Het is een waar plezier je achter het stuur van een van

Nieuwsgierigen rond een van de technickers van MERCEDES.

deze Mercedeswagentjes een hele Fangio in de dop te voelen

Het komt er echter op aan hard te rijden en de eerste prijs van een wedstrijd in de wacht te slepen. Met de hulp van een afgevaardigde van Touring-Wegenhulp, een politieagent en een medewerker van « Via Secura » worden de voornaamste verkeerssignalen praktisch aangeleerd. Van de eerbiediging van deze signalen door chauffeurs, fietsers en voetgangers hangt de veiligheid van het verkeer en dus je eigen veiligheid af. Een moderne jongen en een modern meisje moeten beslist de betekenis van de verkeerssignalen kennen, willen ze veilig een straat oversteken.

We overdrijven niet wanneer we verzekeren dat de Autorenbaan van Kuifje in het centrum van de belangstelling staat van alle jeugdige Expo-bezoekers. Ook de ouders beleven veel plezier aan de eerste ritten van jongens en meisjes die nog nooit een stuur — zij het dan ook van een miniatuurwagen — in handen hebben gehad. Er wordt daar door de belangstellenden die zich rond de omheining verdringen, gefilmd en gefotografeerd dat het een waar plezier is om zien. Ook de buitenlanders beleven er veel plezier aan.

Er was een Russische vader die

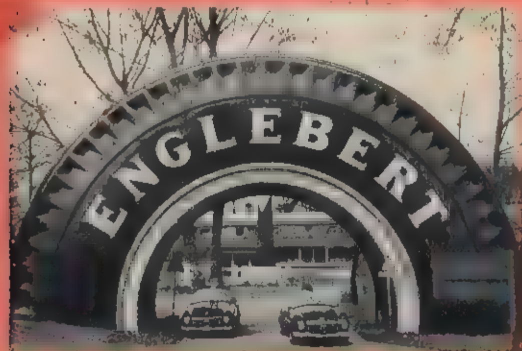

De chauffeurs worden aangemoedigd door onzer animator.

voor zijn jongen 12 ticketten ineens kocht. Zó plezierig vonden vader en zoon de Kuifje's Autorenbaan.

Eens te meer is « Kuifje » zijn leuze getrouw gebleven, en heeft er voor gezorgd zijn lezers en lezeressen al spelend iets nuttigs te leren.

Wie naar de EXPO 58 komt, komt rijden met een wagentje in de Autorenbaan van Kuifje!

Onder de ENGLEBERT-brug, gebouwd in de vorm van een halve autoband, kunnen twee wagens naast elkaar doorrijden.

Deze jongen chauffeur schijnt het zéér ernstig te menen!

DROMEN VAN GISTEREN EN VAN HEDEN

TEKST VAN CLAUDE BOLLE
TEKENINGEN DOOR PHIL DAMBLY

IJSBERGEN IN CALIFORNIE

1. Californië, een van de grootste staten van de U.S.A. en het land van de film, wordt bedreigd door de droogte. Het aantal inwoners neemt steeds toe en de industrie verbruikt iedere dag meer water. De voorraden drinkwater raken uitgeput en dat verontrust de Amerikaanse geleerden. Zij hebben een fantastisch plan uitgewerkt dat, hoe zonderling het ook moge klinken, te verwezenlijken is! Volgens hen moeten de ijsbergen de redding brengen...

2. Zij willen ijsbergen langsheen de Californische kust opstellen. De ijsbergen zijn gevormd door de gletschers die afdalen van de bergen die de poolstreken omzomen. In de zomer maken deze ijsbergen zich los van de kust en stevenen het vrije water in. Sommige van hen zijn kilometers lang. Zeelui hebben reeds een ijsberg ontmoet die een lengte had van 60 km. Je weet misschien dat het ijs van deze ijsbergen niet zout, maar zoet is. Het gesmolten ijs zou dus een prachtige reserve drinkbaar water kunnen vormen.

3. De Amerikaanse geleerde John D. Isaacs meent dat zes krachtige sleepboten ijsbergen van uit de Noordelijke IJszee langs de Stille Oceaan tot voor de kust van Californië zouden kunnen slepen. Het zou volstaan krachtige haken in het ijs te slaan en ze bij middel van kabels te bevestigen aan de sleepboten. Het zou ongeveer een week duren alvorens deze sleepboten de ijsberg een snelheid van een kilometer per uur zou kunnen geven.

4. Het spreekt echter vanzelf dat de sleepboten met hun zware last niet snel zouden vooruit komen. De reis zou naar schatting zes maanden duren alvorens de ijsbergen ter hoogte van de Californische kust zouden zijn. Eens daar, zou men de ijsbergen omringen met een hekken dat drie meter in het water afdaalt. Het ijs zou smelten in de zon en het zoet water, lichter dan het zout water, zou aan de oppervlakte van de zee blijven. Men zou dit zoet water in pipelines pompen en het over heel Californië verdelen. De smeltende ijsbergen zouden de lucht vochtiger maken.

DE GROTE

Michel Vaillant en Warson betwisten met elkaar de titel v

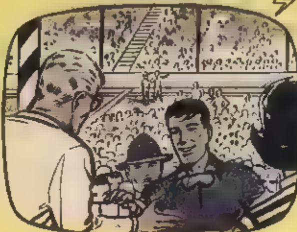

« Beste telekijkers, ziehier de jonge Fransman die op schitterende wijze de Indianapolis-wedstrijd heeft gewonnen. Hij komt nader en wordt hartelijk toegejuicht door de menigte...

...Hij is vergezeld van de direkteur van de « New Indian », Mr. Leaford, die het duel tussen Steve Warson en Michel Vaillant had georganiseerd...

...Thans spreekt de direkteur van de koers...
— Je hebt zonder twijfel de schitterendste overwinning van je loopbaan behaald !

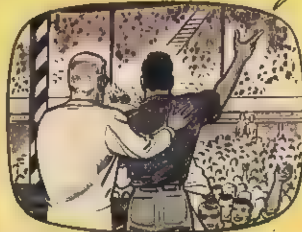
— Mijne heren, ik dank u allen ! Ik ben zéér blij dat ik hier heb kunnen winnen. Ik houd er aan mijn bewondering uit te drukken voor mijn ongelukkige tegenstrever...

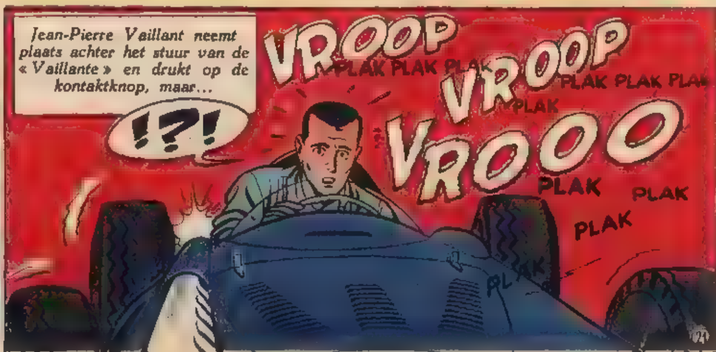
Beste telekijkers, jullie hebben ook opgemerkt dat Warson niet in de omgeving vertoeft, want bij de aankomst is hij op geheimzinnige manier verdwenen... Men kan hem nergens vinden.

Michel Vaillant, nu moet je nog je ereronde maken, want duizenden kijkers willen je zien !

MATCH

DOOR Jean Graton

...wereldkampioen. De race van Indianapolis werd gewonnen door Vaillant.

Terwijl men de « Marseillaise » speelt maakt Michel een ereronde. De jonge vreemdeling wordt hartelijk toegejuicht nu hij de Amerikaanse kampioenen op eigen terrein heeft verslagen.

En terzelfdertijd rijdt een wagen op een verlaten baan, niet ver van Indianapolis. Aan het stuur zit een verslagen man, die nochtans niet wraaklustig is. Hij neemt het zijn tegenstander niet kwalijk hem sportief te hebben overwonnen... Warson rijdt en hoopt dat hij weldra een kans krijgt om zijn reputatie te herstellen !

DAT IS EEN!

Mijn prachtige KUIFJE'S chromo's!

DAT IS TWEE!

Mijn kostbare KUIFJE'S punten!

DAT IS DRIE!

Ik steek alles in mijn zak en klaar is Kees!

Aldus zijn chromo's en punten goed opgeborgen in mijn wondermooie KUIFJE'S portefeuille in imitatieleer!

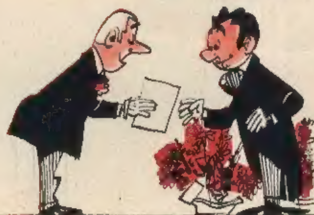

Op bladzijde 26, vind je de lijst der kwaliteitsprodukten die je de KUIFJE'S BON aanbieden. Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T, Paul-Henri Spaaklaan, 1-7, BRUSSEL-ZUID.

publiz

DE POST

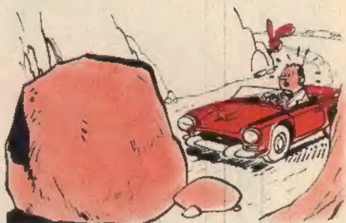
UNIFORMEN

IN de maand juli krijgen de bedienden van post en telegraaf een nieuw genre uniform om hun dienst uit te oefenen. De gewone uniform zullen ze nog slechts dragen wanneer zij zakelijke telegrams ten huize bestellen. Ze trekken echter een gestreepte broek en zwarte jaquette aan wanneer zij een rouwtelegram moeten bestellen en ze zullen een bloem in het knoopsgat steken wanneer ze een gelukwenstelegram moeten afleveren. Is het noodzakelijk hier aan toe te voegen dat gaat om de post- en telegraafbeambten van Japan?

GERED DOOR EEN HAAS

EEN handelsreiziger snorde over een bergachtige weg in de omgeving van de Kaap, toen hij bij het begin van een bocht een gewonde haas langs de weg zag liggen. Hij stopte, verzorgde het dier en vertrok. Bij de uitgang van diezelfde bocht lag er een grote rotsblok over de weg. De handelsreiziger die traag reed omdat hij nog maar pas gestart was, kon op tijd remmen. Indien hij te voren niet gestopt was om de haas te verzorgen, dan zou hij negen keren op tien recht op de rotsblok gereden zijn!

JE KAN NOOIT WETEN

HOSEA SAVOY, inbreker van beroep werd door de politie van Washington bij de kraag gevat. Hosea had vijf keren in het zelfde woningblok ingebroken. Hij beantwoordde de vragen van de politiekommissaris gewillig en voegde er dit detail aan toe: «Ik heb vijf keren in dat woningblok ingebroken omdat het niet ver van mijn eigen woning ligt. Ik houd er niet aan mijn vrouw en kinderen te lang alleen te laten. Je kan immers nooit weten!»

NIEUWS IN HET KORT

● In Engeland werd er een heel speciaal agentschap geopend dat zich tot doel heeft gesteld zijn klanten op tijd te herinneren aan verjaardagen, feestdagen, vervaldagen van huurkontrakten, abonnementen, enz... Naar het schijnt is het een sukses!

● De Britse firma Daimler exporteerde naar de U.S.A. een wagen van het type Golden Car. De versieringen van deze wagen zijn in massief goud uitgevoerd, er is een bar, een kaptafel, enz., enz. Het geheel kost iets meer dan twee miljoen frank!

● In Noorwegen verschijnen tweehonderd verschillende dagbladen. Dat is een rekord wanneer men bedenkt dat dit land toch maar 3,5 miljoen inwoners telt.

● Stockholm is de éérste stad ter wereld die weldra een verwarming krijgt met atoom. Er is veel uranium in Zweden en het staat vast dat dit land van 1960 af ieder jaar een nieuwe atoomcentrale zal kunnen in gebruik nemen.

LJON

DE MOEDIGE PENDELAAR

EEN Italiaans werkloze kocht een pendel, want hij had gehoord dat men daarmee uranium, goud en zelfs diamanten kon ontdekken. Hij nam dus die pendel in de hand en liep al dromend van een luilekkerleventje en geld in overvloed het platteland af. Op een bepaald ogenblik trilde zijn pendel. « Ik heb het gevonden ! » dacht onze held. Hij liep naar het dorp en haalde enkele grondwerkers. Op de door hem aangeduide plaats groeven de arbeiders gedurende drie dagen en stootten toen op een grote galerij versierd met prachtige mozaïeken. « Dat is een oude stad ! Hier vinden we misschien goud », zo dacht de moedige pendelaar. Maar hij kon waarschijnlijk zijn mond niet houden, want de volgende morgen was niet alleen de politie ter plaatse, maar ook twee gekende archeologen

uit Napels. Zij onderzochten de mozaïeken en jubelden : « Mijnheer, jij ontdekte de villa van Cocceio, waar Horatius een dag verbleef toen hij op weg was naar Brindisi ! » De pendelaar was er echter het hart van in. Wat bekommerde hij zich om Horatius ! Van louter woede en teleurstelling gooide hij zijn pendel een rivier in !

MAXIE SABOTEERT HET ROER

MAXIE, een prachtige wolfshond, vloog opgesloten in een kooi van Rome naar Tel Aviv. Vooraleer Maxie in te schepen had een veearts hem een slaappoeder gegeven. Dat poedertje werkte blijkbaar niet al te best, want Maxie was nog zo fit dat hij zijn kooi totaal kon afbreken. Toen hij daarmee klaar was, begon hij in het bagageruim heen en weer te lopen, kwestie van zijn benen even te strekken. Eensklaps viel zijn blik op ste-

vige kabels. Hij dacht : « Die zijn daar speciaal voor mij gelegd ! » en hij begon er aan te knabbelen dat het een lust was. Op dit ogenblik voelde de piloot dat hij zijn toestel niet meer besturen kon en hij zond er een paar leden van zijn bemanning op uit om te kijken wat er haperde. Zij vonden Maxie, die nu heel braaf was; hij had niets meer om aan te knabbelen want de stalen kabel van de staartroer was helemaal doorgeknaagd... De piloot keerde naar zijn vertrekpunt terug. Enkele uren later was het roer weer in orde en het vliegtuig vertrok... zonder Maxie !

HET BESTE SCHUILOORD

DE fijnste speurders van Londen zochten sedert maanden naar een dief die buitengewoon knap en handig was. Telkens weer slaagde hij er in met een grote buit te verdwijnen zonder een spoor na te laten. Op een goeie dag werd deze knappe dief bij toeval gesnapt. De politie vernam toen, dat de man

sedert jaren werkzaam was als glazenwasser bij de... Scotland Yard ! Beter schuiloord had hij niet kunnen dromen.

MAIS-GOUD

RUSSISCHE geleerden hebben ontdekt dat de planten uit de grond kleine hoeveelheden delfstoffen kunnen ophalen. Maïs die groeit op een bodem die goud bevat haalt de minuscule gouddeeltjes uit de grond op. Op de Wereldtentoonstelling kan men een proefbuisje zien met goud dat uit maïsstengels gehaald werd.

RAADSELTJES

1. Waar hebben de duinen geen rand, de rivieren geen water, de steden geen huizen ?
2. Waarom gaan we 's avonds allemaal naar bed ?

ANTWOORDEN

1. Op de landkaart.
2. Omdat het bed nooit naar ons wil komen !

Het weekblad « KUIFJE » : 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 1e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

15-5-58

S.O.S METEOREN !

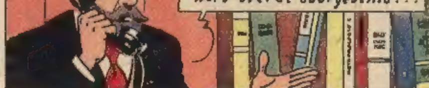
door E.P. JACOBS

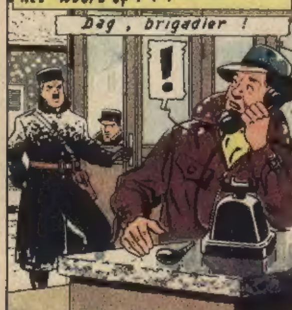
Mortimer stelt zelf een onderzoek in en tracht het geheimzinnig ongeval dat hem overkwam op te helderen. Hij doet zeer interessante ontdekkingen...

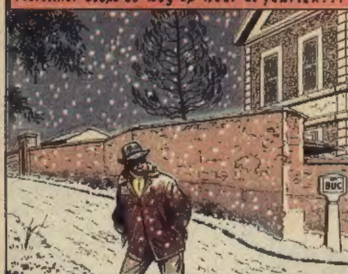

(Wordt voortgezet.